

SAFARIMAGASINET

TROFÆ

Tidsskrift for
Nordisk Safari Klub
21. årgang
Nr. 6 · Oktober 2013

Gredos Ibex

Tekst og foto Flemming Rodin

Jeg sidder i lufthavnen og venter på, at mit fly skal lette, har lige haft en hyggelig weekend med et hold jægere, der var oppe hos mig for at skyde svin, men tilbage til min historie.

Jeg var på jagt i Spanien efter mankefar for nogle uger siden og her mødte jeg Antonio, som ejer Iberhunting. Hurtigt

blev et venskab skabt, og da jeg skulle rejse hjem, sagde Antonio, at han havde fået et afbud til en jagt på Gredos Iberx 26 – 30/4 om det var noget for mig, jeg skulle kun betale 2/3 af normalpris, da det var 3 gang kanden havde afmeldt rejsen og nu stod til at miste sit depositum.

Efter mange overvejelser måtte jeg takke nej, har mit firma og nogle hunde, der skal passes, og jeg havde allerede aftale med 3 mand til svinejagt den weekend.

Men nu ud af intet opstod der en rigtig chance. Min bror havde taget et par feriedage, så han kunne passe hunde, jeg ringer og snakker med Antonio, om vi kunne flytte jagten fra den 26/4 til den 28/4, og det var bare ok med ham.

Jeg ringer og snakker med de jægere,

der skal herop og hører dem, om det er ok, at jeg efterlader dem søndag nat, her er det også ok, og se nu begynder det at flaske sig.

Fluks får jeg bestilt flybilletter og nu sidder jeg her i København og venter.

I Spanien

Søndag d. 28/4 lander jeg i Madrid, hvor Antonio henter mig. Det er ikke forår herude, og Antonio meddeler mig, at vi kan

forvente snestorm i aften. Det tager små 2 timer i bil at køre til Gredos, som ligger lidt sydvest for Madrid.

Vel ankomst til hotellet i Gredos bliver jeg inviteret ud på en 6 retters frokost på en Michelin restaurant, hvilket jeg ikke troede var muligt, for i denne by bor der max. 400 personer, maden er suveræn, og man kan bare ikke få nok.

Efter et velfortjent hvil er det tid til aftensmad på hotellet, som også har en Michelin restaurant. Efter en 6-retters menu med tilhørende drikkevarer er det tid til lidt mere søvn. Værelset jeg har fået er med en dobbeltseng. Jeg spørger for sjov, om min vært har noget i ærmet til mig med tanke på sengen men nej, så jeg måtte sove alene.

Mandag morgen klokken kl. 07.20 står jeg op til et snedækket landskab. Der er kommet 5 cm sne i løbet af natten. Et hurtigt bad og ned til et morgenbord, og jeg tror der er løgn. Her er 3 slags friskpresset juice, hjemmelavet yoghurt, crossaint samt flere specialiteter, som man ikke havde forestillet sig her. Det gælder nu om at fylde maven, for jeg ved ikke, hvornår vi kommer tilbage til hotellet.

Vi mødes nu med de to lokale guider fra reservatet, som lovmæssigt skal guide os. Turen går op og ned ad små grusveje, bilen gynger og vipper, og jeg håber bare, at morgenmaden ikke skal op igen.

Vel fremme på en vendeplads nede i dalen er det på med grejet – har købt et gopro kamera til at filme dagens hændelser.

Af sted går det så på små stier over stok og sten. Ca. 500 meter fra bilen får vi kontakt til de første Ibex, men de er ikke lige i min prisklasse. Det er udelukkende store væddere, og prisen starter ved 15.000 og op til 23.000 euro, ikke lige hvad jeg har råd til,

men hvor det er svært ikke at ville skyde et monster trofæ, men alt har en tid.

Vi finder en gruppe med et trofæ, som passer til min pengepung, vi er inde på 80 meter, hvilket jeg synes er meget underligt, normalt ville vildtet have stukket af, jeg spørger lidt forsigtigt, hvorfor dyrene ikke flygter, og svaret er, at der kun er et meget lille jagttryk i dette område. Der er kun skudt 1 Ibex i år, men en på 282 cic point pris 32.000 euro og skudt med bue, det var en amerikaner, der skød.

Dyrene bliver urolige og begynder at flytte sig ned mod floden, vi følger efter og ikke forsigtigt men i normal gang. Det er utroligt men sandt, vi får kontakt til dyrene efter 100 meter, jeg får riflen lagt an på rygsækken på en sten og er klar. Dyrene begynder at passere os på 80 meter, men »min« er ikke med, de har delt sig, flokken der passerer os går op i bjergene til højre for os, resten er gået ned i flodlejet, hurtigt på med grejet igen.

Vi går nu på kanten af bjerget ned mod flodlejet, ser hvor dyrene er gået ned til floden og nu står kun 20 meter under os. Efter flere forslag fra guiderne om en plan, kommer dyrene frem 50 meter fra os men »min« er ikke med. Det er kun dyr på den anden side af guld, og det er ikke, hvad jeg havde tænkt mig.

Vi står og snakker om, hvor vædderen blev af, pludselig kommer der en flok dyr til syne på den anden side af floden. Guiderne leder efter en passende vædder, her må jeg sige, at de ved, hvad de laver. De kan bedømme et dyr på 100 meters afstand med 5 point i nøjagtighed, men her er det samme problem, at alle dyrene er enten for små eller for store.

Ud af intet kommer min dramme vædder glænde, den stopper op og begynder

at æde. Guiderne er lidt i tvivl om størrelsen på trofæet, da det ser ret kraftigt, de bedømmer den til at være lige i overkanten af sølv, og jeg får tilladelse til at skyde. Mig ned på alle fire, riflen op på rygsækken, kigger mig tilbage for at sikre mig, at det er 100 % ok, sikringen frem, en dyb vejtrækningen, og skuddet går. Vædderen tegner for en god kugle og springer frem, jeg vælger at skyde igen, vædderen løber 15 meter og falder om bag et stort træ, vi kan ikke mere se, hvad der sker.

Guiderne vælger at tage riflen med på den anden side af floden, minutterne går, ventetiden er dræbende. Jeg vil vide om alt er ok, nu ser jeg den ene guide vinke og bekræfter dyret er forendt.

Nu kommer det svære, at få dyret over floden, men med lidt fælles hjælp og lidt tørværk kommer væddere på fast land igen.

Guiderne er lidt betænksomme over størrelsen, da de mener den måske er på den forkerte side af guld, men med lidt omregninger hæver vi på 223,75 cic point.

Vædderen bliver nu fået for en evt. hel montering. Nu går turen tilbage til hotellet hvor vi skal have champagne frokost og hvilken frokost, 6 retter med champagne, vin og cognac. Senere i dag kører vi tilbage til Madrid hvor min vært Antonio vil sprøve at skaffe billetter til fodboldkampen Real Madrid mod Dortmund i morgen tirsdag.

FAKTA OM JAGTEN

Jeg lånte en riffel på plads, Blaser R8 kaliber .270 Weatherby Magnum monteret med en Zeiss Diarango M 3-12x56

En god håndklækkert er et krav, når man skal glæde bjergsiderne af. Jeg købte til min første tur, et par Meindl comfort fit jagtstøvler hvilket jeg ikke har fortrudt.

Spanien er nok ikke lige det land der dukker op på netinden når vi snakker jagt i Europa, men må sige at det er på tide vi tager der-ned, der er uendelige muligheder og til overkommelige priser.

Der er 4 typer af Ibex i Spanien. Gredos Ibex, Ronda-Tajada Ibex, Sierra Nevada Ibex samt Bocoite Ibex.